

עפ"ג 20831/02/20 - בוריס ישראילוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

09 ספטמבר 2020
עפ"ג 20831-02-20 ישראילוב נ'
מדינת ישראל

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן - אב"ד
כבוד השופטת יעל ייטב
כבוד השופט יובל ליבדרו
המערער:
נגד
המשיבה:
בוריס ישראילוב
מדינת ישראל

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של גידול, ייצור והכנה של סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"); החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא בפקודת הסמים; והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) + 7 (ג) רישא בפקודת הסמים.

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן שבעובדותיו המערער הודה, המערער שכר דירה בבאר שבע, הקים בה חממה מאולתרת לגידול סמים וגידל בחממה שתילי קנביס, תוך שימוש בכלים שונים הדרושים לגידול הסמים. כשהמטרה הגיעה לדירה, נמצאו בה שתילי קנביס במשקל 22 קילוגרם נטו, שהוחזקו על ידי המערער. כתב האישום מציין את מעורבותם של שניים אחרים שקשרו קשר לענין גידול הסמים בדירת המערער.

הודאת המערער באה במסגרת הסדר טיעון, בגדרו הסכימו הצדדים שיתקבל על המערער תסקיר של שירות המבחן.

בתסקיר שירות המבחן על המערער צוין בין היתר כי המערער רווק כבן 37 אשר עלה עם משפחתו מברית המועצות בגיל 9. בוגר 12 שנות לימוד בכפר הנוער "עיינות" ובעל תעודת בגרות מלאה. שירת שרות צבאי מלא. טרם מעצרו עבד במסעדת מזון מהיר. ומזה מספר חודשים עובד כנהג משאית בחברת הובלות. אביו נפטר לפני כשנתיים ואמו נפטרה לפני כשנה. תיאר את מותם של הוריו כאירוע טראומתי, ומסר שלאחר מותם הסתבר כי השאירו אחריהם חובות כלכליים כבדים, אשר ביחד עם חובותיו שלו הציבו אותו בפני חוב של כ- 200,000 ₪. מסר שהתכוון למכור את הסמים לשם השגת רווח כספי על רקע חובותיו, ושהוא עצמו לא התכוון להשתמש בסם. שירות המבחן התרשם כי אין למערער נורמות עברייניות מופנמות והוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית ביסודה. אך ללא תהליך טיפולי, קיים סיכון לחזרה על התנהגות עוברת חוק. וציין כי המערער התקשה להבין עמדה זו ושלל נזקקות טיפולית. בסופו של דבר שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ להטיל על המערער עונש מאסר בעבודות שירות, קנס ומאסר מותנה.

התביעה טענה למתחם עונש הולם של 14 עד 24 חודשי מאסר בפועל וביקשה להטיל על המערער מאסר ברף התחתון של המתחם לצד עונשים נלווים.

ההגנה טענה לנסיבות חייו של המערער וביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על המערער מאסר בעבודות

שירות, גם אם ברף הגבוה.

בית המשפט התייחס לערכים החברתיים שנפגעו ממעשה המערער ולמידת הפגיעה בהם; למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות גידול קנבים; ולנסיבות ביצוע העבירות; סקר פסיקה רלוונטית; וקבע שמתחם העונש ההולם למעשה המערער נע בין 13 ל- 25 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט התייחס לנתוני המערער ונסיבותיו, להודאתו, ולצורך בהרתעה; ודן את המערער ל- 13 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס, התחייבות להימנע מעבירה, ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

מכאן הערעור.

בהודעת הערעור נטען שהיה על בית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע משליחת המערער למאסר מאחורי סורג וברית, בין היתר בהתחשב בנסיבות חייו, בחרטה שהביע, ובסיכויי שיקומו. ובית המשפט התבקש לקצר את תקופת המאסר שנקבעה למערער ולהורות שהיא תהיה בעבודות שירות. לצד זה, הגיש המערער בקשה לקבלת תסקיר נוסף של שירות המבחן.

בדין מיום 13.05.20, בית המשפט החליט לקבל תסקיר של שירות המבחן על המערער "מבלי להביע עמדה באשר לתוצאה הראויה בערעור זה".

בתסקיר המשלים צוין כי המערער החל טיפול אצל קרימינולוג שיקומי פרטי והוא מגלה מחויבות לתהליך הטיפול ומשתף פעולה באופן מלא ומצליח להתייחס לעבירה באופן מעמיק. צוין כי הוצע לו להשתלב במסגרת טיפולית בשירות המבחן והוא הביע נכונות לכך. ושירות המבחן חזר על המלצתו העונשית ובנוסף המליץ להעמיד את המערער בצו מבחן למשך שנה.

ב"כ המערער טוענת כי נסיבות המערער מצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. היא מדגישה את פטירת הורי המערער ואת החובות שנשארו לו ואת הליך התגייסות המערער להליך הטיפול ואת המלצת שירות המבחן. ומבקשת להימנע משליחת המערער אל מאחורי סורג וברית.

ב"כ המשיבה מבקש לדחות את הערעור. הוא מציין שהמערער היה הרוח החיה בפרשה. הוא היה הבוגר מבין שלושת המעורבים, הוא זה ששכר את הדירה, ארגן את הציד ובנה את החממה, ובעצם הוא זה שביצע את כל המעשים הקשורים בעבירה. בסופו של דבר כל אחד מהשניים האחרים נדון למאסר למשך ששה חודשים ושבעה ואין מקום שהמערער יקבל עונש קל מהם. אשר לנתוני החיוביים של המערער, ציין, כי נתונים אלה אינם שונים משמעותית מנתונים של נאשמים אחרים בנסיבות דומות אשר נשלחו לעונשי מאסר.

שמענו את טיעוני הצדדים ושקלנו את מכלול הנתונים והנסיבות הנוגעים לענין, והחלטנו לדחות את הערעור.

העבירה של גידול סם מסוכן, ממוקמת במקום גבוה בסולם החומרה של עבירות הסמים. שכן, הנזקים הישירים העיקריים הנגרמים מעבירות הסמים נובעים מהשימוש בסם, וכל פעולה המגדילה את זמינות הסם משפיעה על היקף השימוש בסם ומעצימה את הפגיעות הנגרמות מהשימוש.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הסמים החמורות היא מאז ומתמיד של הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופות

משמעותיות. ובעניינים אלה, הבכורה ניתנת לאינטרס הציבורי, המתבטא בעיקר בשיקולי הגמול וההרתעה, בעוד האינטרס של הפרט מקבל משקל משני.

בשנים האחרונות התופעה של גידול סמים בדירות וב"חממות" למיניהן, התרחבה מאוד. הידע הדרוש להקמת חממה כזו זמין ברשת האינטרנט, הכלים והחומרים הנחוצים ניתנים לרכישה כדין, והרווח הכספי שניתן להפיק ממיזם כזה, רב מאוד.

הרושם העולה מהתיקים מסוג זה המגיעים לפתחנו הוא, שלא מעט מהנאשמים המעורבים במעשים מנהלים אורח חיים שאיננו עברייני, ורבים מהם רואים בגידול הסמים כהזדמנות להשגת רווח כספי משמעותי בקלות יחסית.

ההתמודדות עם התופעה המתוארת מחייבת להציב למעשים פליליים אלה מחיר עונשי מתאים, שיטביע במעורבים בהם חותם של קלון ויהיה בו כדי להוציא את שכר העבירה בהפסדה ולהרתיע.

המערער מתנהל בשגרת חיו כאזרח מהשורה, ללא מעורבות שולית, ונתונו הכלליים חיוביים. אולם, כפי שצינו, נתון זה איננו מאוד חריג בנוף המקרים הדומים של גידול סמים, ומכל מקום אין בו כשלעצמו כדי להצדיק הקלה בעונש.

בהליך הדיני שירות המבחן הציע למערער להשתלב בטיפול והוא סירב, וכעת הוא מעוניין להשתלב בטיפול ואף פנה מיוזמתו לטיפול במימונו, ושירות המבחן המליץ להטיל עליו מאסר בעבודות שירות ולהעמידו במבחן למשך שנה. המלצת שירות המבחן איננה מקובלת עלינו. מטבע הדברים, שירות המבחן מתמקד בצרכי הנאשם ובטובתו ואילו על בית המשפט הגוזר את הדין להתחשב בשיקולים רבים ומגוונים יותר, שבמרכזם עומדים האינטרס הציבורי ועקרון ההלימה.

מתחם העונש ההולם שבית המשפט קמא קבע, מבוסס ומנומק היטב, והשיקולים שנלקחו בחשבון בגזר הדין ראויים, והתוצאה העונשית בכללה מידתית ומותאמת ואיננו רואים הצדקה להתערב בה. להשלמת התמונה יוזכר, כי השניים האחרים שהיו מעורבים בפרשה והורשעו בקשירת קשר לגידול הסם, אשר לא נטלו חלק פעיל בגידול הסם ובהחזקתו, נדונו כל אחד למאסר בפועל למשך - 6 חודשים ושבוע.

נוכח האמור אנו דוחים את הערעור.

על המערער להתייצב לנשיאת עונשו ביום 19.10.20 בשעה 09:00 בכלא "דקל" או בכלא אחר, לפי הוראת שב"ס.

מוצא בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד המערער. תוקף הצו עד להתייצבות המערער לנשיאת מאסרו.

ניתן והודע היום כ' אלול תש"פ,
09/09/2020 במעמד הנוכחים.
אליהו ביתן, סגן נשיאה

יובל ליבדרו, שופט

יעל ייטב, שופטת